

γνωμοδότηση ἡ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γνωμοδοτῶ*.

Ἡ παρ' εἰδικοῦ διδομένη γνώμη, *γνωμάτευση* :
Ἡ γνωμοδότηση τοῦ Ἀρείου Πάγου — τοῦ πειθαρχικοῦ, τοῦ
νομικοῦ, τοῦ ἱατρικοῦ συμβουλίου.

γνωμοδοτῶ λόγ. σύνηθ.

Τὸ Βυζαντ. *γνωμοδοτῶ*.

Παρέχω γνώμην ἐπὶ ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητός μου :
Τὸ νομικὸ συμβούλιο γνωμοδοτεῖ.

γνώμονας ὁ, λόγ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. *γνωμων*.

1) Ὁργανον πρὸς χάραξιν ὀρθῶν γωνιῶν καὶ καθέ-
των γραμμῶν λόγ. β) Γενικῶς ὄργανα πρὸς μέτρησιν γω-
νιῶν, διαστάσεων λόγ. : Χωρομετρικὸς γνώμονας. 2) Ὡς
μουσικὸς ὄρος, τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πενταγράμμου τιθέ-
μενον σημεῖον πρὸς δῆλωσιν ὠρισμένου φθόγγου λόγ.
3) Μεταφ., μέτρον, κανὼν λόγ. σύνηθ. : Κρίνει μὲ γνώ-
μονα πάντοτε τὸ συμφέρον του.

γνώρα ἡ, πολλαχ. καὶ Τσακων. (Μέλαν. Χαβουτσ.) ἐγνώ-
ρα Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) γνώρος τό, Εὐβ. (Αὐλωνάρ., Βρύς. Κουρ.
Κύμ.) Ἡπ. Θήρ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάτμ. Πελοπν.
(Γορτυν.) Ρόδ. Σῦρ. — Λεξ. Δημητρ. γνώρος ὁ, Εὐβ. (Ἀκρ.
Μετόχ. Ψαχν. κ.ά.) Ἡπ. (Μαργαρ. Πάργ. Πωγών. κ.ά.)
Θράκ. Στερελλ. (Ἀράχ. Δεσφ.) γνώρους Εὐβ. (Στρόπον.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) γνώρου τό, Θράκ. γνώρος
Σκῦρ. γνώρι Καππ. (Φάρας.) — Κ. Μπαστ., Ἀλιευτ., 16.

Ἐκ τοῦ *γνωρίζω* ὑποχωρητ. Βλ. Γ. Χατζιδ.,
MNE 1,76. Διὰ τὸν τύπ. *εγνωρα* βλ. Γ. Χατζιδ.,
MNE 2,569, διὰ δὲ τὸν τύπ. *γνωρος* τό, Γ. Χατζιδ.,
Ἀθηνᾶ 2 (1890), 707 καὶ MNE 2,41 καὶ 63.

1) Γνωριμία, γνώσις, ἀντικείμενον γνώσεως πολλαχ. καὶ
Τσακων. (Μέλαν.) : Ἡ γνώρα τοῦ κακοῦ — τῆς ἀγάτης Λεξ.
Δημητρ. Ἔχω γνώρα (= γνωρίμως ἔχω) Ἡπ. Θεσσ. Δὲν
ἔχουμε γνώρα Ἰθάκ. Δὲν ἐδέχονταν ξένους χωρὶς γνώρο Ἡπ.
Δὲν ἔτ' ἔχιναι γνώρο Εὐβ. (Ψαχν. κ.ά.) Δὲν ἔχω τὸ γνω-
ρος τῆς τσαῖ δὲ ξέρω ἔντα ἄθροπος εἶναι Σκῦρ. Μὴν καὶ
γνώρο (= μὴ δημιουργῆς σχέσεις) Στερελλ. (Ἀράχ.) Νὰ χα-
θῇ ὁ γνώρος τ' (ἂς ἔλειπεν ἡ γνωριμία του) αὐτόθι. Εἴχαμε
γνώρα (= ἐγνωρίζομεθα) Μακεδ. (Νάουσ.) Ἔχουμε τόσες
γνώρες Κέρκ. Δὲν ἔχει γνώρα μὲ τὸ σπῖτι τους, γιὰ νὰ τοὺς
μιλήσῃ γιὰ συγκέσιον (= συνουκίσιον, γάμον) Πελοπν. (Κυ-
νουρ.) Δὲν ἔχω γνώρα μὲ κανέναν ἐς τὸ χωριὸν Πελοπν.
(Βερεστ.) || Φρ. Δίνω γνώρα (γνωρίζομαι, συνιστῶμαι πρὸς
τινα) πολλαχ. Σᾶς ἄκουα ποὺ μιλοῦσατε Θιακά καὶ ἦρτα
νὰ σᾶς δώσω γνώρα (Θιακά = Ἰθακήσια) Ἰθάκ. Δὲ θὰ δώκω
γνώρα σὲ κανέναν Πελοπν. (Γαργαλ.) Ἐνὶ δίου γνώρα
(= γνωρίζομαι) Μέλαν. Κάνω γνώρα (συνάπτω γνωριμίαν)
πολλαχ. || Ἄσμ.

Φιλεῖ διωφὸς τὴν ἀδιωφὴ καὶ γνώρα δὲν τῆς δίνει
Μακεδ. (Καταφύγ.)

Πάντοτε τοῦτο πεθυμῶ, γιὰ νὰ σὲ ἀνταμώσω,
πῶς εἶμαι γὰρ ἡ ἀγάτη σου γνώρα νὰ μὴ σοῦ δώσω
Κάρπ.

Ἀνάθεμά τη τὴ στιγμὴ καὶ ἀνάθεμα τὴν ὥρα
ποὺ δίδανε τ' ἀμμάθια μου τῶν ἐδικῶ σου γνώρα
Κρήτ.

Ἄν εἶχα φίλο βιστικό, νὰ χῇ ἀγάτης γνώρα,
θὰ τοῦ λεγα τὰ πάθη μου τσαῖ νὰ μὲ παρηγόρα

Ἄνδρ. Ἡ σημ. καὶ εἰς Φορτουν., Ἰντερμ., Β, στ. 27-28
(ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.) «ἡ ἐγνώρα ἐκείνη ὅπου ὀρανὸς καὶ ἡ μπο-
ρεμένη φύση | τοῦ κάθα νὸς ἐδώκασι πῶς εἶναι νὰ γνωρίσῃ».

β) Συνεκδ., γνώριμος ἄνθρωπος, γνωστὸς Καππ (Φάρας.) —
I. Ζερβ., Τραγ. καλ. καιρ., 33,24 — Λεξ. Δημητρ.: Ποίημ.

Κ' ἐφάνη ποὺ ἀντίκρουσα κάποια παλιά μου γνώρα
I. Ζερβ., ἐνθ' ἄν. 2) Πεῖρα, ἐμπειρία Σάμ.: Δὲν ἔχει γνώρα
ἀπ' ἄλογα. 3) Τεκμήριον, ἐνδείξις πρὸς ἀναγνώρισιν, ἀνα-
γνώρισις Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον. Ψαχν. κ.ά.) Θεσσ. (Δομοκ.)
Θράκ. (Αἰν.) Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.) Κῶς Πελοπν.
(Δάρα Ἀρκαδ. κ.ά.) Σαμ. κ.ά.: Τοῦ δονκι τοῦ δαχτ' ἰδί τ'
γιὰ γνώρο Ψαχν. Ὡς τοῦ γνώρου ἰγὼ δὲν τὰ καλονγνωρίζουν
αὐτὰ τὰ πιδιά ποῖο εἶν' τό 'να καὶ ποῖο εἶν' τ' ἄλλον Στρόπ. ||
Ἄσμ.

Ἀλήθεια, εἶσαι τρομερός, μὰ κάμε μου μὴ γνώρα
καὶ δεῖξε μου πῶς θὰ πετᾷς, ἂν εἶναι τώρα ὥρα
Κῶς. 4) Εἰδησις ἀφίξεως Κάρπ. (Ἐλυμπ.): Ἐν ἦσκε
γνώρα.

γνώρητα ἡ, Ἑρεικ. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γνωρα*, ὡς *ἐχθρα* - *ἐχθητα*, *μα-
νία* - *μάνητα* κ.τ.δ.

Ἡ μετὰ τινος γνωριμία, αἱ σχέσεις ἐνθ' ἄν.: Ἐδῶ 'ς τὴ
Ρούκ' σσα ἔχομ' ὅλοι γνώρητα Ἑρεικ. Μὰ ἐμεῖς ἐξεμακρύ-
ναμε ἀπὸ τὴ γνώρητά μας καὶ δὲ γνωρίζομαστε Παξ. Συνών.
γνωρα 1, *γνωριμία* 1.

γνωρίζω κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Μαρτ.) Καλαβρ. (Μπόβ.)
Καππ. (Ἀνακ. κ.ά.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἀργυρόπ. Οἶν. Σταυρ.
Τραπ. κ.ά.) *γνωρίζω* Κῶς (Καρδάμ. Πυλ.) Χίος (Μάρ-
μαρ.) *γνωρίντζω* Ἀγαθον. Ἀστυπ. Σίφν. Σύμ. *γνωρίζου*
Εὐβ. (Βρύς.) Πελοπν. (Μάν.) *γνωρίζω* Εὐβ. (Κουρ.) *γνω-
ρίζω* Σκῦρ. Στερελλ. (Λοκρ.) *γνωρίζου* βόρ. ἰδιώμ. *γνωρίω*
Θεσσ. (Κρήν.) Λέσβ. *γνωρίζου* Σαμοθρ. *γνωρίζω* 'μα Τσα-
κων. (Χαβουτσ.) *γνωρίζω* 'μα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.)
ἐγνωρίζω Ἡπ. Κάρπ. Κύπρ. Μεγίστ. Νίσυρ. Πόντ. (Ἱμερ.
Κοτύωρ. Κρώμν. Ὁφ. Σούρμ. Σταυρ. Χαλδ. Τραπ.) Χίος
(Μεστ.) *ἐγνωρίζου* Πελοπν. (Μάν.) *ἐγνωρίντζω* Πάτμ. *ἐ-
γνωρίου* Χίος (Μεστ.) *ἡγνωρίζω* Κύπρ. Μεγίστ. *ἡγνωρίζου*
Λυκ. (Λιβύσσ.) *ἀγνωρίζω* Κρήτ. (Ἡράκλ. κ.ά.) Κύπρ. Πόντ.
(Χαλδ.) *ἀγνωρίζου* Μακεδ. (Βαρβάρ. Βόιον Ἐλάτ. Κατά-
καλ. Δαμασκην. Κοζ. κ.ά.) *ἀγνωρίζω* Μακεδ. (Νιγρίτ.)
ἀγνωρίζου Μακεδ. (Ἄνω Κώμ. Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ.
Καρπερ. Κατάκαλ. Κοζ. Ρουμλ. Τριφύλλ. Χαλκιδ.) *ἀγνωρίζ-
ω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀγνωρίζω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀγνω-
ρίζω* Κύπρ. *ἀγνωρίζω* Κύπρ. *γνωρίζω* Κρήτ. Κύπρ. *γνωρί-
ζω* Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Φάρας.)
ἐν-γνωρίζω Ἀπουλ. *ἀνωρίζω* Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.)
ἀν-γνωρίζω Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀν-γνωρίζω* Καλαβρ.
(Μπόβ.) *ν-γνωρίντζω* Ἀπουλ. (Καλημ.) *ἀν-γνωρίδω* Καλαβρ.
(Μπόβ.) *ἐν-γνωρίντζω* Ἀπουλ. (Καλημ.) *γνωρίζω* πολλαχ. καὶ
Καλαβρ. (Ροχούδ. Χωρίο Βουν.) Καππ. (Ἀνακ. Συνασσ.)
Πόντ. (Ἀντρεάντ. Ἀργυρόπ. κ.ά.) *γνωρίζου* Ἄνδρ.
(Κόρθ.) Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κύμ.) *γνωρίζω* Κῶς (Καρδάμ.
Πυλ.) Σύμ. Χίος (Βέσ.) *γνωρίντζω* Κάρπ. Κάσ. Σίφν. Σύμ.
Φολέγ. *γνωρίντζω* Ἀστυπ. Κάρπ. (Ἐλυμπ.) Κάσ. Λέρ.
Χίος (Διδύμ. Νένητ. Ὀλυμπ.) *γνωρίζω* Καλαβρ. (Μπόβ.)
Χίος (Πυργ.) *γνωρίζω* Χίος *γνωρίζω* Θράκ. (Τσακίλ.)
Κρήτ. Κύπρ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. *γνωρίζου* Α.
Ρουμελ. (Μέγα Μοναστήρ.) Εὐβ. (Στρόπον.) Ἡπ. (Δωδών.)
Θράκ. (Δαδ. Διδυμότ.) Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) Μακεδ.

